

[Undervisningsministeren]

ter i industrien. Her må man tage skyldigt hensyn til de mange menneskelige forhold, der ofte berøres. Det skal samtidig siges, at udviklingen og anvendelsen af denne og anden ny teknologi som f.eks. af bredbåndsnet til fremme af informationsoverførsel er en betingelse for vort erhvervslivs fremtidige konkurrenceevne.

Bioteknik er ligeledes et vidtspændende område omfattende ikke alene gensplejsning, men tillige molekylærbiologi og biokemi m.v. Teknikken giver mulighed for at anvende biologiske organismer, systemer og processer i fremstillings- og i servicevirksomhed. På dette område ventes også hurtige videnskabelige fremskridt, der kan danne grundlag for løsning af en række problemer, f.eks. ved fremstilling af syntetiske brændstoffer, genbrug af råmaterialer, nye metoder til fremstilling af gødningsstoffer og foderstoffer, behandling af affald og fremstilling af en række farmaceutiske produkter. Danmark har allerede en videnskabelig tradition og aktiviteter i gang og vil være i stand til at sætte yderligere ind på bl.a. bioteknikkens udnyttelse inden for landbrug og til bekæmpelse af forurening. På både landbrugs- og forureningsområdet vil indsatsen kunne støtte en dansk eksport. Igen gælder det, at vi må intensivere uddannelsen af kvalificerede forskere og teknikere.

Som før sagt vil der sikkert i samspillet mellem erhvervsliv og forskning – sektorforskning såvel som universitetsforskning – kunne identificeres adskillige andre perspektivrige områder. Regeringen vil søge at udvikle dette samspil på forskellig måde, men en af de vigtigste vil være fremme af udvekslingen af forskere mellem erhvervsliv, universiteter og sektorforskning, den såkaldte forskermobilitet, som det af mange grunde er ønskeligt at forøge.

I vore forhåbninger til vor egen indsats i forskningen må vi ikke glemme, at Danmark trods alt kun frembringer en meget lille brøkdelen af de samlede forskningsresultater og også kun en lille del af de resultater, vi kan udnytte. Vi behøver derfor en nær førstehåndskontakt til den internationale forskning – og her er vor egen forskning netop den nødvendige adgangsbillet – ligesom vi behøver et veludviklet informations- og bibliotekssystem.

Hvad det internationale – og specielt det nordiske – samarbejde angår, er vi her i landet ganske godt med, og regeringen vil fortsætte bestræbelserne, blandt andet ved at søge at tiltrække internationale forskningsaktiviteter til Danmark.

Hvad angår forskningsbibliotekerne, lægger regeringen vægt på at bevare deres nuværende placering i umiddelbar tilknytning til forskningsmiljøerne. De omstridte planer i det tidligere fremsatte lovforslag om at ændre forskningsbibliotekernes placering vil ikke blive fremmet.

Planlægningsrådet for forskningen (PRF) har i en rapport fra april 1981 påpeget, at i de seneste år har forskningsbibliotekernes driftsudgifter, der i alt er ca. 200 mill. kr., været faldende målt i faste priser. Samtidig har brugen af bibliotekerne været kraftigt stigende. Planlægningsrådet har gjort mig opmærksom på, at der er andre spørgsmål vedrørende forskningsbibliotekerne at tage fat på, således at sikre anvendelsen af den nye teknologi, der er fremkommet og stadig fremkommer på informations- og dokumentationsområdet, og brugen af de store databaser for forskningsresultater. Det bør nævnes, at forskningsbibliotekerne ikke kun bruges i forskningen, men også i høj grad f.eks. af erhvervslivet som en adgang til internationale databaser, hvilket ikke mindst fremmer vor konkurrenceevne på højteknologiske områder.

Der må være et godt og snævert samarbejde mellem universiteterne og erhvervslivet. Et sådant samarbejde eksisterer naturligvis, men det er under udbygning ved hjælp af mange initiativer fra undervisningsministeriet og fra universiteterne. Der udvikles nu nye uddannelses tilbud som datalogi for humanister og kombinationsuddannelser mellem fremmedsprog og økonomi, områdestudier m.v. Omskolingskurser og den såkaldte projektgruppeordning hjælper kandidaterne ud i erhvervslivet, og ved Odense universitet og Ålborg universitetscenter har man afprøvet forskellige – efter sigende vellykkede – nye samarbejdsformer med erhvervslivet. Såvel Danmarks tekniske højskole og veterinær- og landbohøjskolen som handelshøjskolerne har kontakt til erhvervslivet, men også her kan ske forbedringer.

Regeringen er indstillet på at fremme samarbejdet yderligere, bl.a. ved at give instituti-